

Missatge del Sant Pare Benet XVI per a la XXVII Jornada Mundial de la Joventut 2012

Aquest any, el tema de la Jornada Mundial de la Joventut ens el dóna l'exhortació de la Carta de sant Pau als Filipencs: «Alegreu-vos sempre en el Senyor!» (Fl 4,4). En efecte, l'alegria és un element central de l'experiència cristiana, ens diu Benet XVI.

18/04/2012

« *Alegreu-vos sempre en el Senyor !* » (Fl 4,4)

Estimats joves,

M'alegro de dirigir-me de nou a vosaltres en ocasió de la XXVII Jornada Mundial de la Joventut. El record de la trobada del passat mes d'agost a Madrid segueix molt present en el meu cor. Ha estat un moment extraordinari de gràcia, durant el qual el Senyor ha beneït els joves allà presents, vinguts d'arreu. Dono gràcies a Déu pels molts fruits que ha suscitat en aquelles jornades i que en el futur seguiran multiplicant-se entre els joves i les comunitats a què pertanyen. Ara anem ja cap a la pròxima cita a Rio de Janeiro l'any 2013, que tindrà com a lema «Aneu i

feu deixebles a tots els pobles» (cf. *Mt* 28,19).

Aquest any, el tema de la Jornada Mundial de la Joventut ens el dóna l'exhortació de la Carta de sant Pau als Filipencs: « *Alegreu-vos sempre en el Senyor!*» (*Fl* 4, 4). En efecte, l'alegria és un element central de l'experiència cristiana. També experimentem en cada Jornada Mundial de la Joventut una alegria intensa, l'alegria de la comunió, el goig d'ésser cristians, l'alegria de la fe. Aquesta és una de les característiques d'aquestes trobades. Veiem la força atraient que ella té: en un món marcat sovint per la tristesa i la inquietud, l'alegria és un testimoniatge important de la bellesa i fiabilitat de la fe cristiana.

L'Església té la vocació de portar la joia al món, una joia autèntica i duradora, la qual els àngels van anunciar als pastors de Betlem la nit

del naixement de Jesús (cf. *Lc* 2, 10). Déu no només ha parlat, no només ha complert signes prodigiosos en la història de la humanitat, sinó que s'ha fet tan proper que ha arribat a fer-se un de nosaltres, recorrent les etapes de la vida sencera de l'home. En el difícil context actual, molts joves en el vostre entorn tenen una immensa necessitat de sentir que el missatge cristià és un missatge de goig i esperança. Voldria reflexionar ara amb vosaltres sobre aquesta joia, sobre els camins per trobar-la, perquè pugueu viure-la cada vegada amb més profunditat i ser missatgers d'ella entre els qui us envolten.

1. El nostre cor està fet per al goig

L'aspiració al goig està gravada en el més íntim de l'ésser humà. Més enllà de les satisfaccions immediates i passatgeres, el nostre cor cerca l'alegria profunda, plena i perdurable, que pugui donar «gust» a

l'existència. I això val sobretot per a vosaltres, perquè la joventut és un període d'un continu descobriment de la vida, del món, dels altres i de si mateix. És un temps d'obertura vers el futur, on es manifesten els grans desitjos de felicitat, d'amistat, de compartir i de veritat; on hom és impulsat per ideals i es conceben projectes.

Cada dia el Senyor ens ofereix tantes alegries senzilles: la joia de viure, el goig davant la bellesa de la natura, la joia d'una feina ben feta, l'alegria del servei, la joia de l'amor sincer i pur. I si ens fixem, hi ha tants motius per a la joia: els bells moments de la vida familiar, l'amistat compartida, el descobriment de les pròpies capacitats personals i la consecució de bons resultats, l'estima que altres ens tenen, la possibilitat d'expressar i sentir compressió, la sensació d'ésser útils per al proïsme. I, a més, l'adquisició de coneixements nous

mitjançant els estudis, el descobriment de dimensions noves a través de viatges i trobades, la possibilitat de fer projectes per al futur. També poden produir en nosaltres una veritable joia l'experiència de llegir una obra literària, d'admirar una obra mestra de l'art, d'escoltar i interpretar la música o veure una pel·lícula.

Però cada dia hi ha tantes dificultats amb què ens trobem en el nostre cor, tenim tantes preocupacions pel futur, que ens podem preguntar si la joia plena i duradora a la qual aspirem potser és una il·lusió i una fugida de la realitat. Hi ha molts joves que es demanen: és veritablement possible avui en dia l'alegria plena? Aquesta recerca segueix diversos camins, alguns dels quals es palesen erronis, o almenys perillosos. Però, com podem distingir les alegries veritablement duradores dels plaers immediats i enganyosos? Com podem

trobar a la vida la veritable joia, la que dura i no ens abandona ni en els moments més difícils?

2. Déu és la font de la veritable alegria

En realitat, totes les alegries autèntiques, ja siguin les petites del dia a dia o les grans de la vida, tenen l'origen en Déu, encara que no ho sembli a primer cop d'ull, perquè Déu és comunió d'amor etern, és joia infinita que no es tanca en si mateixa, sinó que es difon en aquells que Ell estima i que l'estimen. Déu ens ha creat a imatge per amor i per vessar sobre nosaltres el seu amor, per satisfer-nos de la seva presència i la seva gràcia. Déu vol fer-nos partícips de la seva alegria, divina i eterna, fent que descobrim que el valor i el sentit profund de la nostra vida rau en l'ésser acceptats, acollits i estimats per Déu, i no amb una acollida fràgil com pot ser la

humana, sinó amb una acollida incondicional com n'és la divina: jo sóc estimat, tinc un lloc en el món i en la història, sóc estimat personalment per Déu. I si Déu m'accepta, m'estima i n'estic segur, llavors sabré amb claredat i certesa que és bo que jo sigui, que existeixi.

Aquest amor infinit de Déu envers cada un de nosaltres es manifesta de manera plena en Jesucrist. En Ell es troba la joia que cerquem. En l'Evangeli veiem com els fets que marquen l'inici de la vida de Jesús es caracteritzen pel goig. Quan l'arcàngel Gabriel anuncia a la Verge Maria que serà mare del Salvador, comença amb aquest mot: « *Alegra't* » (*Lc 1, 28*). En el naixement de Jesús, un àngel del Senyor diu als pastors: « *Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor.* » (*Lc 2, 10-11*). I els

Mags que cercaven el nen, «*L'alegria que tingueren en veure l'estrella va ser immensa* » (Mt 2, 10). El motiu d'aquest goig és, per tant, la proximitat de Déu, que s'ha fet un de nosaltres. És allò que sant Pau va voler dir quan escrivia als cristians de Filips: « *Alegreu-vos sempre en el Senyor; ho repeteixo, alegreu-vos. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop* » (Fl 4, 4-5). La primera causa de la nostra alegria és la proximitat del Senyor, que m'acull i m'estima.

En efecte, la trobada amb Jesús produeix sempre una gran alegria interior. Ho podem veure en molts episodis dels Evangelis. Recordem la visita de Jesús a Zaqueu, un recaptador d'impostos deshonest, un pecador públic, a qui Jesús diu: « *Cal que avui em quedi a casa teva* ». I sant Lluç diu que Zaqueu « *el va acollir amb alegria* » (Lc 19, 5-6). És l'alegria de la trobada amb el Senyor, és sentir

l'amor de Déu que pot transformar tota l'existència i portar la salvació. Zaqueu decideix canviar de vida i donar la meitat dels seus béns als pobres.

En l'hora de la passió de Jesús, aquest amor es manifesta amb tota la seva força. Ell, en els últims moments de la seva vida terrenal, en el sopar amb els seus amics, diu: « *Tal com el Pare m'estima, també jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. ... Us he dit tot això perquè la meva joia sigui també la vostra, i la vostra joia sigui completa* »(Jn 15, 9-11). Jesús vol introduir als deixebles i a cadascun de nosaltres en l'alegria plena, la qual Ell comparteix amb el Pare, perquè l'amor amb què el Pare l'estima estigui en nosaltres (cf. Jn 17, 26). La joia cristiana és obrir-se a aquest amor de Déu i pertànyer a Ell.

Els Evangelis relaten que Maria Magdalena i altres dones van anar a visitar el sepulcre on havien posat a Jesús després de la seva mort i van rebre d'un Àngel una notícia desconcertant, la de la seva resurrecció. Llavors, així escriu l'Evangelista, van abandonar el sepulcre de pressa, « *amb por, però amb una gran alegria* », i van córrer a anunciar la felicitat notícia als deixebles. Jesús va sortir al seu encontre i va dir: « *Alegreu-vos* » (*Mt* 28, 8-9). És la joia de la salvació que se'ls ofereix: Crist és el vivent, és qui ha vençut el mal, el pecat i la mort. Ell és present enmig nostre com el Ressuscitat, fins al final dels temps (cf. *Mt* 28, 21). El mal no té l'última paraula sobre la nostra vida, sinó que la fe en Crist Salvador ens diu que l'amor de Déu és el que venç.

Aquest goig pregon és fruit de l'Esperit Sant que ens fa fills de Déu, capaços de viure i assaborir-ne la

bondat, d'adreçar-nos a Ell amb l'expressió « *Abba* », Pare (cf. *Rm* 8, 15). L'alegria és signe de la seva presència i la seva acció en nosaltres.

3. Conservar en el cor l'alegria cristiana

Aquí ens preguntem: com podem rebre i conservar aquest do de l'alegria profunda, del goig espiritual?

Un Salm diu: « *Que sigui el Senyor la teva delícia: ell et donarà el que desitja el teu cor* » (*Sl* 37, 4). Jesús explica que « *Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp* » (*Mt* 13, 44). Trobar i conservar l'alegria espiritual sorgeix de l'encontre amb el Senyor, que demana que el seguim, que ens decidim amb determinació, posant tota la nostra confiança en Ell.

Estimats joves, no tingueu por d'arriscar la vostra vida obrint-la a Jesucrist i el seu Evangeli; és el camí per tenir la pau i la veritable felicitat dins nostre, és el camí per a la veritable realització de la nostra existència de fills de Déu, creats a la seva imatge i semblança.

Cercar el goig en el Senyor: la joia és fruit de la fe, és reconèixer cada dia la seva presència, la seva amistat: « *El Senyor és a prop* » (Fl 4, 5), és tornar a posar la nostra confiança en Ell, és créixer en el seu coneixement i en el seu amor. L'«Any de la Fe», que iniciarem d'aquí a pocs mesos, ens hi ajudarà i estimularà. Estimats amics, apreneu a veure com actua Déu en les vostres vides, descobriu-lo ocult en el cor dels esdeveniments de cada dia. Creieu que Ell és sempre fidel a l'aliança que ha segellat amb vosaltres el dia del vostre Baptisme. Sapigueu que mai no us abandonarà. Adreceu sovint vostra mirada cap a

Ell. A la creu va lliurar la vida perquè us estima. La contemplació d'un amor tan gran dóna als nostres cors una esperança i una alegria que res no pot destruir. Un cristià mai no pot estar trist perquè ha trobat Crist, que ha donat la vida per ell.

Cercar al Senyor, trobar-lo, significa també acollir la seva Paraula, que és alegria per al cor. El profeta Jeremies escriu: « *Quan m'arribava la teva paraula, jo la devorava: ella ha estat el goig i l'alegria del meu cor* » (Jr 15, 16). Apreneu a llegir i meditar la Sagrada Escripura; allà trobareu una resposta a les preguntes més profundes sobre la veritat que nia en el vostre cor i la vostra ment. La Paraula de Déu fa que descobrim les meravelles que Déu ha obrat en la història de l'home i que, plens de goig, proclamem en lloança i adoració: « *Veniu, celebrem el Senyor ... prosternem-nos i adorem-lo,*

agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat » (Sal 95, 1-6).

La litúrgia en particular, és el lloc per excel·lència on es palesa el goig que l'Església rep del Senyor i transmet al món. Cada diumenge, en l'Eucaristia, les comunitats cristianes celebren el Misteri central de la salvació: la mort i resurrecció de Crist. Aquest és un moment fonamental per al camí de cada deixeble del Senyor, on es fa present el sacrifici d'amor, és el dia en què trobem el Crist Ressuscitat, escoltem la seva Paraula, ens nodrim del seu Cos i la seva Sang. Un Salm afirma: « *Avui és el dia en què venç el Senyor: alegrem-nos-en i celebrem-lo* » (Sl 118, 24). En la nit de Pasqua, l'Església canta l' *Exultet* , expressió d'alegria per la victòria de Jesucrist sobre el pecat i la mort: «exulti el cor dels àngels... Gaudeixi la terra inundada de tanta claredat... ressoni aquest temple amb les aclamacions del poble en festa!». El goig cristià

neix del saber-se estimats per un Déu que s'ha fet home, que ha donat la vida per nosaltres i ha vençut el mal i la mort, és viure per amor a ell. Santa Teresa del Nen Jesús, jove carmelita, va escriure: «Jesús, la meva alegria és estimar-te a tu» (Poesia 45/7).

4. L'alegria de l'amor

Estimats amics, l'alegria està íntimament unida a l'amor, tots dos són fruits inseparables de l'Esperit Sant (cf. *Ga* 5, 23). L'amor produeix alegria, i l'alegria és una forma de l'amor. La beata Mare Teresa de Calcuta, recordant les paraules de Jesús: « *hi ha més felicitat en donar que en rebre* » (*Ac* 20, 35), deia: «L'alegria és una xarxa d'amor per capturar les ànimes. Déu estima el qui dóna amb alegria. I qui dóna amb alegria dóna més». El servent de Déu Pau VI va escriure: «En el mateix Déu, tot és goig perquè tot és un

do» (Ex. ap. *Gaudete in Domino* , 9 maig 1975).

Pensant en els diferents àmbits de la vostra vida, voldria dir-vos que estimar significa constància, fidelitat, tenir fe en els compromisos. I això, en primer lloc, amb les amistats. Els nostres amics esperen que siguem sincers, lleials, fidels, perquè el veritable amor és perseverant també i sobretot en les dificultats. I el mateix val per a la feina, els estudis i els serveis que desenvolupeu. La fidelitat i la perseverança en el bé porten a l'alegria, encara que aquesta no sigui sempre immediata.

Per entrar al goig de l'amor, estem cridats també a ser generosos, a no conformar-nos amb donar el mínim, sinó a comprometre'ns a fons, amb una atenció especial pels més necessitats. El món necessita homes i dones competents i generosos, que es posin al servei del bé comú.

Esforceu-vos per estudiar amb serietat; conreeu els vostres talents i poseu-los des d'ara al servei del proïsme. Cerqueu la manera de contribuir, allà on sou, a que la societat sigui més justa i humana. Que tota la vostra vida estigui impulsada per l'esperit de servei, i no per la recerca del poder, de l'èxit material i dels diners.

A propòsit de generositat, he d'esmentar una alegria especial, aquella que se sent quan es respon a la vocació de lliurar tota la vida al Senyor. Estimats joves, no tingueu por de la crida de Crist a la vida religiosa, monàstica, missionera o al sacerdoci. Tingueu la certesa que omple d'alegria als qui, dedicant-li la vida des d'aquesta perspectiva, responen a la seva invitació a deixar tot per restar amb Ell i dedicar-se amb tot el cor al servei dels altres. De la mateixa manera, és gran el goig que Ell regala a l'home i a la dona

que es donen totalment l'un a l'altre en el matrimoni per formar una família i esdevenir signe de l'amor de Crist per la seva Església.

Voldria esmentar un tercer element per entrar al goig de l'amor: fer que creixi en la vostra vida i en la vida de les vostres comunitats la comunió fraterna. Hi ha un vincle estret entre la comunió i el goig. No en va sant Pau escrivia la seva exhortació en plural, és a dir, no s'adreça a cada un en singular, sinó que afirma: «

*Alegreu-vos sempre en el Senyor » (Fl 4, 4). Només junts, vivint en comunió fraterna, podem experimentar aquesta alegria. El llibre dels Fets dels Apòstols descriu així la primera comunitat cristiana: « *partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor » (Ac 2, 46).**

Esmerceu-vos també vosaltres a fons perquè les comunitats cristianes esdevinguin llocs privilegiats en què

es comparteixi, s'atengui i cuidin els uns als altres.

5. El goig de la conversió

Estimats amics, per viure la veritable joia també cal identificar les temptacions que l'allunyen. La cultura actual porta sovint a cercar metes, realitzacions i plaers immediats, afavorint més la inconstància que la perseverança en l'esforç i la fidelitat als compromisos. Els missatges que rebeu empenten a entrar en la lògica del consum, prometent una felicitat artificial. L'experiència ensenya que el posseir no coincideix amb el goig. Hi ha força persones que, tot i tenir béns materials en abundància, sovint estan oprimides per la desesperació, la tristesa i senten un buit en la vida. Per romandre en el goig, som cridats a viure en l'amor i la veritat, a viure en Déu.

La voluntat de Déu és que nosaltres siguem feliços. Per això ens ha donat les indicacions concretes per al nostre camí: els Manaments.

Complint-los trobem el camí de la vida i de la felicitat. Encara que a primera vista puguin semblar un conjunt de prohibicions, gairebé un obstacle a la llibertat, si els meditem més atentament a la llum del Missatge de Crist, representen un conjunt de regles de vida essencials i valuoses que condueixen a una existència feliç, realitzada segons el projecte de Déu. Quantes vegades, en canvi, constatem que construir ignorant Déu i la seva voluntat ens porta a la desil·lusió, la tristesa i al sentiment de derrota. L'experiència del pecat com a rebuig a seguir-lo, com a ofensa a la seva amistat, enfosqueix el nostre cor.

Però encara que de vegades el camí cristià no és fàcil i el compromís de fidelitat a l'amor del Senyor troba

obstacles o registra caigudes, Déu en la seva misericòrdia no ens abandona, sinó que ens ofereix sempre la possibilitat de tornar a Ell, de reconciliar-nos amb Ell, d'experimentar l'alegria del seu amor que perdona i torna a acollir.

Estimats joves, recorreu sovint al Sagrament de la Penitència i la Reconciliació! És el sagrament de la joia retrobada. Demaneu a l'Esperit Sant la llum per saber reconèixer el vostre pecat i la capacitat de demanar perdó a Déu anant a aquest Sagrament amb constància, serenitat i confiança. El Senyor us obrirà sempre els braços, sigueu nets i us omplirà de la seva joia: *hi haurà alegria al cel per un sol pecador que es converteix* (cf. Lc 15, 7).

6. L'alegria en les proves

Al final pot ser que resti en el nostre cor la pregunta de si és possible viure de veritat amb goig fins i tot

enmig de tantes proves de la vida, especialment les més doloroses i misterioses, de si seguir el Senyor i fiar-se d'Ell dóna sempre la felicitat.

La resposta ens la poden donar algunes experiències de joves com vosaltres que han trobat precisament en Crist la llum que permet donar força i esperança, també enmig de situacions molt difícils. El beat Pier Giorgio Frassati (1901-1925) va experimentar tantes proves en una existència breu, una d'elles concernia la seva vida sentimental, que li havia ferit profundament. Precisament en aquesta situació, va escriure a la seva germana: «Tu em preguntes si sóc alegre, i com no podria ser-ho? Mentre la fe em doni la força estaré sempre alegre. Un catòlic no pot deixar de ser alegre... La fi per al qual hem estat creats ens indica el camí que, encara que estigui sembrat d'espines, no és un camí trist, és alegre fins i tot també a través del

dolor»(Carta a la germana Luciana, Torí, 14 febrer 1925). I el beat Joan Pau II, en presentar-lo com a model, va dir d'ell: «Era un jove d'una alegria contagiosa, una alegria que superava també tantes dificultats de la seva vida» (Discurs als joves, Torí, 13 abril 1980).

Més propera a nosaltres, la jove Chiara Badano (1971-1990), recentment beatificada, va experimentar com el dolor pot ser transfigurat per l'amor i estar habitat per la joia. A l'edat de 18 anys, en un moment en què el càncer la feia patir de manera particular, va resar a l'Esperit Sant perquè intercedís pels joves del seu Moviment. A més de la seva curació, va demanar a Déu que il·luminés amb el seu Esperit tots aquells joves, que els donés la saviesa i la llum: «Va ser un moment de Déu: patia molt físicament, però l'ànima cantava» (Carta a Chiara Lubich, Sassello , 20 de desembre de

1989). La clau de la seva pau i alegria era la plena confiança en el Senyor i l'acceptació de la malaltia com misteriosa expressió de la seva voluntat per al seu bé i el dels altres. Sovint repetia: «Jesús, si tu ho vols, jo també ho vull».

Són dos senzills testimonis, entre molts altres, que mostren com el cristià autèntic no està mai desesperat o trist, fins i tot davant les proves més dures, i mostren que la joia cristiana no és una fugida de la realitat, sinó una força sobrenatural per fer front i viure les dificultats quotidianes. Sabem que Crist crucificat i ressuscitat és amb nosaltres, és l'amic sempre fidel. Quan participem en els seus sofriments, participem també en la seva alegria. Amb Ell i en Ell, el patiment es transforma en amor. I aquí es troba l'alegria (cf. *Col* 1, 24).

7. Testimonis de l'alegria

Estimats amics, per concloure voldria encoratjar-vos a ser missioners de l'alegria. No es pot ser feliç si els altres no ho són. Per això, cal compartir la joia. Aneu a anunciar als altres joves la joia d'haver trobat aquell tresor preciós que és Jesús mateix. No podem guardar per a nosaltres el goig de la fe; perquè aquesta pugui romandre en nosaltres, hem de transmetre-la. Sant Joan afirma: « *allò que hem vist i sentit, perquè també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres ... Us escrivim això perquè la vostra joia sigui completa* » (1 Jn 1, 3-4).

De vegades es presenta una imatge del Cristianisme com una proposta de vida que oprimeix la nostra llibertat, que va contra el nostre desig de felicitat i alegria. Però això no correspon a la veritat. Els cristians són homes i dones veritablement feliços, perquè saben que mai no estan sols, sinó que

sempre estan sostinguts per les mans de Déu. Sobretot vosaltres, joves deixebles de Crist, teniu la tasca de mostrar al món que la fe porta una felicitat i joia veritable, plena i duradora. I si la manera de viure dels cristians sembla de vegades cansat i avorrit, doncs sigueu vosaltres els primers en donar testimoniatge de la cara joiosa i feliç de la fe. L'Evangelí és la «bona notícia» que Déu ens estima i que cada un de nosaltres és important per Ell. Mostreu al món que això és així de veritat.

Per tant, sigueu missioners entusiasmats de la nova evangelització. Porteu als qui pateixen, als qui cerquen, la joia que Jesús vol regalar. Porteu-la a les vostres famílies, a les vostres escoles i universitats, als vostres llocs de treball i als vostres grups d'amics, allà on viviu. Veureu que és contagiosa. I rebreu el cent per u: el goig de la salvació per a vosaltres

mateixos, el goig de veure la Misericòrdia de Déu en els cors. En el dia del vostre encontre definitiu amb el Senyor, Ell podrà dir-vos: « *servent bo i fidel!. Entra al goig del teu Senyor* » (*Mt 25, 21*).

Que la Mare de Déu us acompanyi en aquest camí. Rebé el Senyor dins seu i ho va anunciar amb un cant de lloança i joia, el Magníficat: « *La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva* » (*Lc 1, 46-47*). Maria va respondre plenament a l'amor de Déu dedicant a Ell la vida en un servei humil i total. És anomenada «causa de la nostra alegria» perquè ens ha donat a Jesús. Que Ella us introdueixi en aquella alegria que ningú no us podrà prendre.

Vaticà, 15 març 2012

Benedictus pp. XVI

vatican.va

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/missatge-del-sant-pare-benet-xvi-per-a-la-xxvii-jornada-mundial-de-la-joventut-2012/>
(23/02/2026)